

Jeg er arkæolog. Det kan ikke være anderledes. Jeg kan genkende bøgerne på reolerne og de små, snavsede potteskår og dyreknogler der ligger på skrivebordet. Den helt specielle lugt, kortene på den smule væg der ikke er dækket af reoler. Jeg ved præcis hvordan man griber det an når man går i gang med en udgravning, og hvor mange gange har jeg ikke haft en spade, en ske eller en børste i hånden og forsigtigt fjernet jorden fra de skrøbelige, ældgamle fund der fortæller så meget.

Han er også arkæolog – Erwin Mößbauer var navnet. Han er indvandret fra Europa, men hvorfor egentlig det? Vi har tilstrækkelig mange dygtige folk i vores smukke land og behøver ingen hjælp. Nogle af dem er selvfølgelig flygtet, men det er deres egen skyld hvis de har problemer derhjemme. Hvad laver jeg sammen med ham? Der må jo være en grund til det. Måske arbejder vi sammen på et projekt. I så fald må han have haft nogle oplysninger som jeg havde brug for.

Jeg er gift! Og jeg er gift med en ung, smuk kvinde. Sharon. Hun er selvfølgelig arkæolog; hun kom efter studietiden og ville være min assistent. Jeg var ikke så meget for det, men hun var så charmerende og talte godt for sin sag. Dygtig var hun også, og hun taler altid så pænt om mit arbejde og om hvor dygtig jeg er. Hun laver alle de praktiske ting i forbindelse med rejser, og hun tilbød af sig selv at renskrive mine notater – en stor hjerne fortjener stor orden, plejer hun at sige.

Jeg er en meget heldig mand. At en så smuk og begavet kvinde vil have en gammel mand som mig, er svært at tro, men det er sandt! Hun er min, og nu ved jeg det. Hun skal vare sig for at kigge efter nogen anden mand!

Hov! Den fik jeg vist ikke tilladelse til at tage med hjem fra Ægypten. Eller det store fad. Eller de blåglaserede flodheste. Faktisk har jeg når sandheden skal frem (men det skal den helst ikke) en hel del ting som jeg ikke har fået tilladelse til at tage med hjem. Og der har været en del flere, for nogle af dem har jeg solgt – for ganske gode penge og i al hemmelighed.

Det er jo det han er: Livvagt. Det var efter at jeg modtog trusselsbrevet før vi tog til Ægypten at jeg syntes det ville være sikrest. Et anonymt brev der truede mig med døden hvis vi ikke blev hjemme fra Ægypten. Jeg tog det ikke specielt alvorligt, men for alle tilfældes skyld. (Mon Mößbauer også har fået et?)

Jeg kan også godt huske hvem han er. Han hedder Colin Westwood, og livvagtjobbet er ikke hans første ansættelse hos mig. I foråret var Sharon fraværende både mentalt og fysisk, og jeg begyndte at nære en grum mistanke; jeg hyrede en privatdetektiv til at holde øje med hende, og til min lettelse forsikrede han mig om at hun ikke var mig utro. Det var første gang jeg hyrede Colin Westwood.

Men kan jeg være sikker på at hun ikke tænker på en yngre mand?

”The Right America”. Det har jeg hørt før. Det er en politisk organisation som jeg har støttet. Den går ind for at rydde op i Californien så vi kan slippe for negre, slapsvanske, kommunister og forbrydere. Det er sådan set fint nok, men når de snakker om voldelig magtovertagelse, står jeg af. Det var i øvrigt til et møde i T.R.A. jeg mødte Colin Westwood. Han er en af de store i partiet, og han var interessant – havde nogle klare meninger, var veltalende og kunne fange folk. Han havde muligvis en politisk karriere foran sig, så jeg støttede hemmeligt foreningen økonomisk.

Gladwyn, ja. Sharon studerede hos Gladwyn før hun flyttede til San Francisco. Den unge Bruce studerede også hos Gladwyn – det vil sige at de har kendt hinanden...

Gladwyn har aldrig brudt sig om mit arbejde, og det omvendte er også tilfældet. Ham ville jeg i hvert fald aldrig arbejde sammen med. Hans navn har været knyttet til hele denne historie, og jeg kan ikke forestille mig hvem der ville invitere ham med. Gad vide om den nævenyttige Bruce kunne finde på at spionere for ham.

Han var der! Han var i det store, mørke rum.

Uddrag af William Dugways dagbog:

- 4. september 1922** Interessant foredrag i dag. En Mr. Gruyter talte om opdagelsen af en stor, intakt grav i Ægypten. Kongen hed Tut-ankh-Amon. Jeg glæder mig til at følge udviklingen.

...

- 18. februar 1923** Meget spændende emne. Endnu et foredrag, denne gang i Los Angeles, om yderligere udgravninger i Ægypten. Jeg bruger efterhånden al min tid på Ægypten.

...

- 23. juni 1923** Jeg er i gang med at planlægge en rejse til Ægypten for at deltage i et projekt sammen med nogle europæere ...

...

- 25. april 1925** Jeg er kommet på sporet af en ukendt ægyptisk konge. Der findes meget sparsomme oplysninger. Det skulle være en af de mægtigste der har eksisteret, men af en eller anden grund er der næsten ingen oplysninger om ham. Det bliver nok nødvendigt at tage til Ægypten og undersøge sagen nærmere – men under dække af noget andet. Denne sag er så stor at jeg vil have den for mig selv!

...

28. oktober 1925 Jeg er dødtræt efter tre måneders anstrengende undersøgelser og udgravninger i Ægypten. Men jeg er nu kommet nærmere sandheden om den mægtige, ukendte konge. Der er ikke meget at gå efter; man skulle næsten tro at nogen havde forsøgt at skjule alle spor efter ham – og alligevel omtales han som en god og storslået hersker de få steder hvor der er oplysninger at hente. Der er en del at gå efter i de gamle ægyptiske legender som jeg har lagt øre til. Kors hvor er der meget ævl, men der går sjældent røg uden en brand. Navnlige en af de lokale, Nasîr et-eller-andet, kunne fortælle meget. Han troede i hvert fald selv på det, men man må selvfølgelig sortere ret groft i udgydelserne. Gad vide hvad det betyder at ”kun med bægeret tømt kan amuletten bortmane ånden”?

...

7. november 1925 I dag blev jeg opsøgt af en ung kvinde der ville være min assistent. Jeg troede ikke at kvinder kunne være arkæologer. Da jeg hørte at hun havde studeret hos Gladwyn i Georgia, sagde jeg kategorisk nej, men hun blev ved, og til sidst lod jeg mig overtale. Der var et eller andet over hende, og hun var ganske charmerende. Hun ville begynde allerede i morgen.

...

8. april 1926 Sharon har sagt ja til at gifte sig med mig. Det tog lang tid at samle mod til at spørge, men hun sagde ja

med det samme – som om hun havde ventet på at jeg ville spørge. Tænk! En ung, smuk kvinde som min hustru ...

...

1. juni 1926 Nogle af legenderne om kong Falak (som jeg nu ved at ”min” konge hedder) taler om en stor magt der er bundet til en grav og som kan slippes fri eller ødelægges. Det er naturligvis overtro.

...

3. august 1926 Det lader til at der findes et eller flere relikvier som er nødvendige ”for at komme i kontakt med Falak” som det hedder sig. Mit gæt er at det drejer sig om en låseanordning der skal åbnes for at man kan komme ind i graven uden at ødelægge noget. De var som bekendt skrappe til at lave låse og mekanismer.

...

26. august 1926 Meget forvirrende. Der verserer historier om mindst to konger ved navn Falak, og de har begge forbindelse til den grav hvor mysteriets løsning (og formodentlig alle skattene) ligger.

...

5. oktober 1926 ”For at Ringen kan kontrollere, må bogen være åben”. Det lyder som det rene volapyk. Det må være en form for kode.

...

13. december 1926 Skræmmende nyt. En kollega er netop kommet hjem fra et besøg på østkysten. Han fortalte at Mößbauer fra Boston arbejdede på et hemmeligt projekt i Kongernes Dal. Han havde været meget svær at lokke noget ud af. Jeg må hellere forsøge at finde ud af om det skulle være Falak som Mößbauer er på sporet af.

...

23. december 1926 Jeg er lige kommet hjem fra Boston hvor jeg har talt med Mößbauer. Den nævenyttige prøjser har fundet ud af en masse om Falak – mere end jeg, lader det til. Men jeg har også noget, så vi fandt ud af at hvis vi samarbejdede, ville vi komme langt hurtigere frem. Så må jeg finde ud af hvordan jeg får skovlen under ham og tager æren alene.

...

14. januar 1927 Sharon har været meget fraværende den seneste tid. Jeg har været plaget af en grum mistanke, så jeg hyrede Colin Westwood (ham fra T.R.A.) til at finde ud af om hun ser en anden. Jeg ville ikke kunne holde ud hvis hun var mig utro.

...

22. januar 1927 Westwood aflagde den første rapport i dag. Han sagde at der ikke var noget at være bekymret over. Hvilken lettelse! Han ville dog holde øje med hende i nogen tid endnu, men han lød ret sikker i sin sag.

...

17. marts 1927 Jeg er kommet på sporet af et, måske endda flere af de omtalte relikvier. Det er en amulet eller et armbånd eller sådan noget. Der er ret præcise angivelser af hvor det kan findes, så jeg tager straks til Ægypten. Jeg nævnte det for Sharon, og hun var meget ivrig efter at komme med mig. Det er da rart at min grimme mistanke mod hende er blevet gjort til skamme.

...

19. april 1927 Vi er netop vendt hjem fra en hurtig tur til Ægypten, og det lykkedes mig at fremskaffe det der viste sig at være et armbånd. Desværre var der kun det ene, men det forlyder at der skulle være tre relikvier. Jeg tror ikke at det er nødvendigt at have alle tre – måske har Mößbauer de sidste.

20. april 1927 Jeg har undersøgt armbåndet nøje. Jeg kan ikke se hvordan det skulle kunne bruges som nøgle. Efter hvad jeg hørte i Ægypten er det ikke en nøgle i almindelig forstand, men en ingrediens i et helligt ritual. Det er naturligvis noget vrøvl og overtro. Jeg tror ikke at det har nogen praktisk betydning, men det er helt sikkert værdifuldt – måske er det selveste Falaks armbånd. Jeg vil gemme det et sikkert sted.

...

23. maj 1927 Der er nu ved at være så meget materiale at vi (Mößbauer og jeg selv) tror at vi kan finde graven og åbne den. Det må ske i al hemmelighed, og vi må kun arbejde

sammen med folk vi kan stole på. Jeg har kontaktet Nasîr ibn-Musa-al-Khowârizmî der har hjulpet mig flere gange i Ægypten. Mößbauer kender ham også og står inde for ham. Hvis alt går vel, kan vi tage af sted i august.

...

7. juli 1927 I dag modtog jeg et trusselsbrev der beordrede mig til ”at holde mig væk fra graven” og truede mig med døden hvis jeg ikke parerede ordre. Det betyder nok ingenting, men for Sharons skyld tror jeg at jeg vil forsøge at overtale Colin Westwood til at tage med som livvagt. Han er dygtig.

...

1. august 1927 Vi har nu sat kursen mod Liverpool og forventer at ankomme om fire dage. Jeg har tid til at fordybe mig i nogle af de noter jeg har ”lånt” fra Mößbauers bague. Der står mere vrøvl. ”Armbåndsberen kontrol er betinget af tændt fakkel”. Jeg forstår det ikke.

...

20. august 1927 Vi er nu ankommet til Kongernes Dal og begynder at lede efter graven. Måske er de anvisninger vi har ikke helt så gode som jeg troede, så det kan godt tage et stykke tid.

...

25. september 1927 Hurra! Sejr! Vi har fundet graven. Den ligger højt oppe ad klippevæggen og ikke gravet ned som

vi troede. Det er sent nu, og vi venter til i morgen med at forsøge at åbne den.

Kongernes Dal	Handout B1	Kongernes Dal	Handout B2
<p>Gladwyn. Jeff Gladwyn. Arkæologiens Einstein, Newton og Platon. Hvor kunne jeg dog glemme ham. Den største arkæolog der nogensinde har levet. Andre er ligegyldige krusninger på havet.</p>		<p>Arkæologi! Det er det verden drejer sig om. Det vidste jeg jo egentlig godt hvis jeg havde tænkt mig om. Jeg er jo den der følger i Gladwyns fodspor og suger til mig af hans umådelige viden. Jeg arbejder selvfølgelig for ham, men hvorfor er han her så ikke? Der er noget der ikke er som det burde være.</p> <p>Erwin Mößbauer og den anden gamle er også arkæologer. Da vi er her sammen, må der være en stor arkæologisk sag vi arbejder på. Men hvorfor er jeg her når Gladwyn ikke er her. Arbejder jeg under dække?</p>	

Nu kan jeg huske hvor jeg har set ham før. Bruce Elkhart. Han var på samme hold som mig da vi studerede under Gladwyns kyndige vejledning. Han var ikke så begejstret for Gladwyn som jeg, men han var heller ikke så dygtig som jeg var – og er! Han brugte mest tiden på at tosse rundt med kvinder og drukvenner og i det hele taget spille tiden. Det lader det ikke til at han gør mere; nu er det vist mere Jesus der står på hans dagsorden. Men det er hans problem, ikke mit. Men sikken en forandring. Han er underlig.

Himmel! Jeg er jo gift med ham. Hvorfor er jeg dog det? Men der må jo være en grund til det, så indtil videre må jeg hellere være sød ved ham mens jeg prøver at finde ud af hvad der stikker under. Det begyndte vist med at jeg arbejdede for ham som assistent og sekretær, men hvad er der så sket? Han er selvfølgelig arkæolog, og at være assistent for ham er da en udmærket faglig udvikling. – Men rent personligt er han en gammeldags stivstikker; han bryder sig ikke om sorte, og der var også noget med et eller andet højreparti på et tidspunkt. Meget gammeldags og usympatisk.

Nu begynder det at dæmre; vi har været gift i et års tid. Efter studierne begyndte jeg at arbejde som hans assistent, og jeg fandt ud af at han arbejdede på et stort projekt som han var meget hemmelighedsfuld med. Da han friede, forstod jeg at det nok var den eneste chance for at finde ud af mere om projektet, så der var ingen grund til at betænke sig. Tænk hvis man kunne være den der offentliggjorde en virkelig fantastisk opdagelse; alle døre ville stå åbne for en.

Efter brylluppet fik jeg adgang til alt, og det var virkelig noget stort. Hvor irriterende at jeg ikke kan huske det. Jeg skrev alle hans noter pænt rene og sendte naturligvis Gladwyn en kopi. Ikke fordi Gladwyn ikke kunne have fundet ud af det selv – mere for at han kan spare sin vigtige tid.

Den hule bog. Der var noget i; noget af afgørende betydning for sagen. Hvad var det nu det var? Jeg har nok sendt det videre til Gladwyn for at det ikke skulle falde i forkerte hænder. William har også en, men jeg har ikke kunnet få fat i den; han må gemme den godt. (Det kan jeg heller ikke huske hvad er – måske har jeg aldrig vidst hvad det er.)

Kongernes Dal	Kongernes Dal	Handout B8
---------------	---------------	------------

<p>Westwood, ham har jeg vist haft noget at gøre med tidligere. Jeg mødte ham en dag på en cafe, og han virkede interessant. Han havde store ambitioner om at komme til tops og blive en magtfuld mand. På den måde kunne han jo komme til nytte. Vi indledte et forhold. Desværre viste det sig at han bare var en opblæst nar med underlige overbevisninger. Han ville vist have passet bedre ind i samfundet hvis han havde levet for 100 år siden, så jeg gjorde en ende på forholdet.</p> <p>Jeg troede at jeg havde set det sidste til Colin Westwood, men kort efter hyrede William ham som livvagt – det er da et underligt sammentræf.</p>	<p>Den bog kan jeg huske fra studietiden. Bogen om søluhyrer.</p>
---	---

Uddrag af Sharon Dugways dagbog:

...

3. september 1921 Jeg har været til min første forelæsning i dag. Det var utrolig spændende; professor Gladwyn er virkelig fantastisk. Jeg er sikker på at det er det rigtige valg jeg har truffet. Jeg glæder mig til den kommende tid, og jeg skal nok sørge for at gøre mig bemærket. Hvis man vil have en karriere (og specielt hvis man er kvinde) er det ikke godt nok at være nummer to.

...

4. april 1922 Man må lægge ryg til en del hvis man vil frem her i verden. Man må lade sig håne og beskyldes for fedteri bare fordi man er opmærksom. De har åbenbart ikke helt forstået hvilken kapacitet Gladwyn er og hvilken enestående chance det er for unge arkæologer at få lov til at høre på ham. Jeg er ikke bange for at kalde tingene ved deres rette navn, og Gladwyn er et geni! Men det er ikke velset at ytre sig. Specielt den irriterende Bruce Elkhart. Han er sådan set meget flink, og altid i godt humør, men han tager så let på alting – vil hellere gå til fest end læse på pensum. Ham om det. Jeg vil i hvert fald blive til noget.

...

25. april 1925 Ak ja, studierne lakker mod enden, og jeg skal op til den afsluttende eksamen. Jeg studerer hele dagen – jeg vil ikke stille mig tilfreds med mindre end topkarakter. Professor Gladwyn snakker om at vi bør begynde at overveje hvad vi vil efter studietiden hvis vi vil have en karriere inden for arkæologi. Det almindelige er at rejse et sted hen og blive assistent for en etableret arkæolog. Jeg ved næsten ikke hvordan jeg skal få spurgt Gladwyn om hvorvidt han kunne tænke sig at beholde mig her. Nå, nu skal eksamen overstås først. Så må jeg bekymre mig om det andet senere.

...

1. juli 1925 Det lykkedes! Eksamen bestået med højeste karakter. Gladwyn var meget tilfreds, for det sker ikke hver dag. Nu tror jeg godt at jeg tør at spørge ham om han har brug for en (dygtig) assistent. Kun det bedste er godt nok til ham.

...

3. juli 1925 Triumf! Gladwyn ville gerne have mig som sin assistent. Ganske vist mente han at det ville være sundt at komme ud at se sig om og få andre ideer, men hvad skal man med dem når man har de bedste inden for rækkevidde? Nu kommer den gode tid med udlandsrejser, store projekter, berømmelse og anerkendelse. Jeg ved at man må tage alle midler i brug for at blive til noget – og det er jeg da heller ikke bange for at gøre.

...

2. november 1925 Min karriere ser ud til at skulle ændre sig i forhold til hvad jeg havde planlagt. Gladwyn foreslog i dag at jeg skulle opsøge professor Dugway i Berkeley i Californien og forsøge at blive hans assistent. Han snakkede om at det var vigtigt at jeg kom videre, og han var meget ivrig efter at jeg rejste stort set med det samme. Heldigvis kunne han berolige mig med at det ikke behøvede at betyde enden på vores samarbejde – man kunne sagtens arbejde sammen med kollegaer andre steder. Tænk! Gladwyn tænker på mig som en kollega, en ligeværdig. Det er jeg naturligvis ikke, men hvilken kompliment. Jeg pakker med det samme og rejser til San Francisco så hurtigt som muligt.

...

7. november 1925 Jeg er nu ansat som assistent hos professor William Dugway i Berkeley efter at have talt med ham i dag. Han virkede først afvisende da han hørte at jeg kom fra Gladwyn, men jeg fortalte ham om mine fortræffelige egenskaber, og han lod sig overtale. Jeg skal begynde i morgen – der er ingen grund til at drive den af. Dugway virker noget tør og gammeldags, men det kan jeg godt leve med hvis han er fagligt dygtig. Gladwyn var i hvert fald ikke i tvivl om at det var Dugway jeg skulle opsøge.

...

14. februar 1926 William arbejder på et eller andet vanvittig spændende projekt. Han er meget hemmelighedsfuld – hverken charme, smiger eller faglig interesse kan få ham

til at åbne munden. Det er noget om en forsvunden konge hvis magt skulle overgå Tut-ankh-Amon. Jeg er ved at gå til af nysgerrighed. Jeg *må* være med hvis der bliver gjort en stor opdagelse.

...

8. april 1926 William har bedt mig om at gifte mig med ham. Det anede mig nok at han ville spørge; han har kredset om det i et stykke tid. Det er en mægtig chance for at finde ud af den konge han leder efter, så jeg sagde ja – det kan også vise sig at blive nyttigt i forbindelse med min videre karriere.

...

20. april 1926 William har nu sat mig ind i sagen om den konge han leder efter. Der er ganske rigtigt tale om en mægtig konge som er omgivet af mystik. Som om nogen havde forsøgt at skjule alle spor efter ham – som om der var sket en voldsom begivenhed som man ikke vil tale om. Jeg glæder mig meget til at høre hvad Gladwyn siger når han hører om sagen.

...

2. juni 1926 Jeg ved nu at den konge vi leder efter, hed Falak, og hans grav er skjult et eller andet sted. Legenderne taler om en stor magt der er bundet til graven og som kan udnyttes eller ødelægges. Mit gæt er at det er faraoens ånd der af en eller anden grund er blevet hjemløs og er bundet til graven så man enten kan tvinge den til at

tjene en eller mane den bort. William siger naturligvis at det er noget vrøvl, men Gladwyn var meget alvorlig når han talte om ånder og ægyptiske forbandelser.

...

3. august 1926 Der findes nogle hellige relikvier som skal bruges til at komme i kontakt med Falak. Jeg tror at det er hellige symboler som skal bruges i forbindelse med åndemaneri, men William slår det hen og tror det er nøgler til mekaniske låsemekanismer. Hvor det ligner mænd at være så fantasiløse!

...

26. august 1926 Der lader til at være to konger ved navn Falak. Det er forvirrende. Mon de er blevet blandet sammen, eller handler alle legenderne om den samme?

...

24. december 1926 William har været i Boston for at tale med professor Erwin Mößbauer fra Harvard. Han er åbenbart også på sporet af Falak. I mellemtiden har jeg fundet noget spændende i nogle af de affotograferinger som William har haft liggende. Jeg kan ikke helt tolke det, men jeg må se at finde ud af hvad der står.

...

10. januar 1927 Jeg har brugt en del tid på biblioteket og museer for at finde en oversættelse af hieroglyfferne. Noget

af det der jeg har fundet ud af er: ”Åben bog og amuletbæreren kan bortmane”. Jeg fortæller ikke William om det – han vil bare slå det hen som pjat og tidsspilde.

...

17. januar 1927 Jeg har deciffreret en til at gåderne: ”Ringbæreren kan kun bortmane hvis faklen er slukket”. Jeg ved ikke hvad det betyder, men jeg skal nok finde ud af det. Jeg er sikker på at det har en betydning.

...

20. januar 1927 Nu går det godt. Jeg har fundet to oversættelser mere: ”Armbåndsbæreren bortmaner kun med fyldt (et-eller-andet)”, og ”Amuletbærer kontrollerer kun med tømt (et-eller-andet)”. Nå ja, måske ikke helt oversat, men næsten.

...

23. januar 1927 Mens jeg sad på en cafe og grublede, kom jeg tilfældigt til at snakke med en mand, Colin Westwood. Han var interessant; han havde ambitioner og visioner. Jeg har aftalt at mødes med ham igen.

...

25. januar 1927 Jeg mødtes med Colin igen i dag – vi endte på et motel lidt uden for byen. Han spiller ikke tiden, og det kan jeg godt lide. Han har politiske ambitioner og kan godt lide magt. Han kan blive nyttig.

...

12. marts 1927 I dag fortalte jeg Colin at han kunne rende og hoppe. Han er mandschauvinistisk og endnu mere gammeldags end William, og hans magtdrømme er ikke andet end varm luft.

...

17. marts 1927 William siger at han er kommet på sporet af nogle af de relikvier han tidligere har talt om. Han vil til Ægypten, og jeg vil med!

...

20. april 1927 Vi er netop kommet hjem fra Ægypten. William fik fat i et armbånd. Han var begejstret, og sagde at det var en skat af stor værdi – han ville næsten ikke lade mig se det. I dag har han låst det inde i en bankboks, og han går hele tiden med nøglen om halsen. Det var godt at jeg ikke sagde noget til ham om den amulet jeg selv fandt; den skal jeg nok selv undersøge – og naturligvis også Gladwyn!

...

8. juli 1927 William og Mößbauer har planlagt en ekspedition til Ægypten hvor vi skal finde Falaks grav. Ud over de to og mig selv skal Mößbauers assistent, min gamle studiekammerat, den muntre Bruce Elkhart med, og i Ægypten skal vi mødes med Nasîr ibn-Musa-al-Khowârizmî som er lokalkendt. – Det var ham der også var med under vores forrige rejse. Desværre bliver der endnu en deltager: Colin Westwood. William modtog et trusselsbrev der sagde at

han skulle blive hjemme, og jeg overtalte ham til at hyre en livvagt. At det lige skulle være Colin er et rent tilfælde – og ikke med min gode vilje. Nå, bare han holder sig i skindet.

...

1. august 1927 Vi er på vej. Endelig på vej til Falaks grav. Jeg glæder mig til at gense Gladwyn som jeg har sendt besked til.

...

20. august 1927 Vi er ankommet til Kongernes Dal efter en lang rejse. Mößbauer er sur fordi han har mistet sin pung og nogle vigtige papirer.

...

12. september 1927 Jeg har været på besøg i Gladwyns lejr for at fortælle ham om vores fremskridt. Vi har endnu ikke fundet graven, og Gladwyn heller ikke. I lejren synes jeg bestemt at jeg så Nasîr. Det er mærkeligt; Gladwyn er et stykke væk, og Nasîr arbejder for os. Jeg tror heldigvis ikke at han så mig.

...

25. september 1927 Hurra! Vi har fundet graven. Det var et lidt andet sted end vi troede, men nu har vi den. Det er sent, og vi venter til i morgen med at åbne den. Det passer mig fint; så har jeg tid til at underrette Gladwyn i nat.

Kongernes Dal	Kongernes Dal	Handout C2

Privatdetektiv og livvagter; det er mig. Måske tidligere strisser, men hvem bekymrer sig om det? Dugway var blevet truet på livet (sandsynligvis af nogle sortsmudskere) i forbindelse med et arkæologisk projekt. Intet kunne interessere mig mindre, men jeg vidste noget om netop dette projekt. Der var rygter om en stor magt der kunne frigives og udnyttes. Og jeg kan godt lide magt!

Jeg sagde ja til jobbet. Der var som sagt noget helt særligt ved det, og det var godt betalt. Det var noget med en rejse et eller andet sted hen. Måske Ægypten som vi har hørt snak om. Jeg troede at det ville blive let, men der har åbenbart været en reel fare; i hvert fald blev jeg beskudt.

Kongernes Dal	Kongernes Dal	Handout C1

Regn. Tåge. Biler der lister sig af sted i byen. Det er mit hjem. – Eller i hvert fald min arbejdsplads. Jeg ved at jeg har tilbragt mange dage på gaden, i tågen, i regnen. Jeg har fulgt efter folk til fødsel og i biler. Jeg har overvåget butikker. Jeg har taget billeder af folk jeg ikke kender til andre folk som jeg heller ikke kender. Jeg har skjult mig og sneget mig langs husmure og i trappeopgange.

Men ikke i disse gader. Et andet sted – dette er ikke mit hjem.

T.R.A. – The Right America. En politisk organisation med de rigtige holdninger. De vil rydde op i Californien; ikke mere blødsødenhed og leflen for negre, kommunister og forbrydere. Det er vores land, og vi bør kunne være stolte af det, men det kræver at nogen tør gøre noget. Og det gør jeg! Jeg er en af de drivende kræfter i T.R.A., og det er jeg i kraft af min kompromisløse holdning. Hvis der skal ryddes op, gøres det lettest med våben – ikke ved parlamentarisk ævleri.

Dugway var en gang med til et af foreningens møder hvor den skulle forsøge at ”sælge sig”. Jeg talte med ham, og han var da enig i målet, men noget vattet med hensyn til metoderne. Så vidt jeg husker har han da spyttet lidt i bøssen og ladet nogle af sine mange penge tilflyde foreningen.

Det er jo sandt, mit job som livvagt var ikke mit første job for William Dugway. Han hyrede mig til at undersøge om hans unge, smukke kone var ham utro. Jeg overvågede hendes færden i et stykke tid men fandt ikke rigtig ud af noget. Hun er jo en dejlig kvinde at se på, så efter et stykke tid tog jeg kontakt til hende på en cafe. Hun fandt mig meget interessant, og vi indledte et forhold.

Efter nogen tid slog hun op, helt uden grund. Ikke fordi hun var værd at samle på; hun havde holdninger og forventede en karriere – helt uacceptabelt for en kvinde. Men at det var hende der slog op er helt utilgiveligt. Det tilkommer absolut ikke kvinden i et forhold. Hvis det er fordi hun har fundet en anden, skal jeg nok hævne mig!

Gladwyn! Det var ham der skød mig. Jeg kan se ham foran mig mens han trykker på aftrækkeren. Den slyngel. Hvorfor mon han skød?

Uddrag af Colin Westwoods dagbog:

25. december 1925 Jeg arbejder på en sag om utroskab. En ældre mand, David Manheim, har hyret mig til at undersøge om hans kone Lily har en affære. Lily Manheim er en stor, fed dame som ingen mand med respekt for sig selv ville røre med en ildtang. David Manheim er paranoid. Med alle de problemer der findes i verden, skulle man tro at jeg kunne tjene mine penge på en bedre måde end at skygge en fed jøde juledag.

...

12. januar 1926 Jeg har meldt mig ind i foreningen "The Right America", en forening der har til hensigt at gøre noget ved verdens problemer. Dette er vores land, og negre, homoseksuelle, kommunister og andre forbrydere hører ikke hjemme her. Det er rart at være blandt ligesindede.

...

12. marts 1926 Jeg arbejder på en sag om utroskab. En ældre mand ved navn Ronald Quaice har hyret mig til at finde ud af om hans unge kone Vicky er ham utro. Jeg har skygget hende i tre dage, og jeg har fået nogle gode billeder af hende sammen med en anden mand.

13. marts 1926 Jeg opsøgte Vicky Quaice og viste hende billederne. Hun blev panisk da hun så dem, og hun tilbød

mig dobbelt så mange penge som hendes mand betaler mig for ikke at videregive billederne til ham. Jeg lod som om jeg syntes det var forkasteligt af hende at tilbyde noget sådant, og hun tyede derefter til mere håndfaste overtalelsesmidler. Det endte med at blive en både udbytterig og fornøjelig aften med fru Quaice.

...

27. maj 1926 Jeg holdt tale ved et møde i T.R.A. i går. Talen blev mødt med stor velvilje fra publikum, og foreningen hvervede tre nye medlemmer. Jeg er ved at få en tilpas fremtrædende rolle i foreningen efterhånden. Desværre kan jeg se at foreningen har lavvande i pengekassen hvilket gør det sværere at nå ud til folk med vores budskab. Vi må se at få hvervet flere mænd der ikke kun har de rette holdninger, men også har pengene i orden.

...

4. september 1926 Vi holdt et indbringende møde i T.R.A. i dag; flere fremtrædende herrer kom til mødet, og de spyttede pænt i bøssen. Det går helt pænt på den økonomiske side for foreningen nu, men vi har stadig brug for mange gode, stærke mænd hvis vi skal tage magten i Californien.

...

14. januar 1927 Jeg arbejder på en sag om utroskab. En ældre mand ved navn William Dugway har hyret mig til at undersøge om hans unge kone Sharon er ham utro. Jeg

mødte hr. Dugway til et møde i T.R.A. for nogen tid siden – han støtter foreningen økonomisk.

17. januar 1927 Foreløbig ser det ikke ud til at den unge fru Dugway mødes med nogen mænd; hun bruger det meste af sin fritid på museer og biblioteker. Hvad mon hun finder interessant der? Det er nogle underlige beskæftigelser for en ung og smuk kvinde som Sharon jo faktisk er.

...

22. januar 1927 Jeg aflagde den første rapport til William Dugway i dag. Jeg kunne fortælle at Sharon ikke så ud til at være ham utro, og han så ud til at være lettet. Vi blev enige om at jeg skulle fortsætte overvågningerne et stykke tid endnu.

23. januar 1927 Jeg tog kontakt til Sharon på en cafe i dag – jeg har bestemt mig for at det er både nemmere og sjovere at overvåge hende på denne lidt mere personlige måde end fra den anden side af gaden eller ude i regnen. Hun virker som en spændende person, og hun ser ud til at have en god krop. Vi talte lidt sammen, og jeg foregav naturligvis at vores møde var rent tilfældigt. Jeg fortalte lidt om mig selv, mine politiske ambitioner og mit arbejde som privatdetektiv. Hun virkede meget interesseret i mig. Hun fortalte mig at hun arbejder som assistent for sin mand som er arkæolog.

...

25. januar 1927 Sharon og jeg har indledt et egentligt forhold, vi mødtes på Motel Eldorado i eftermiddags. Hun *har* en god krop.

...

6. februar 1927 Sharon fortalte lidt om det projekt hendes mand arbejder på. Det er noget med en gammel ægyptisk kongegrav, og Sharon fortæller at sådanne grave tit er veludrustede med værdifulde skatte. Det kunne være rart at finde sådan en grav fyldt med værdigenstande. Hun fortalte også at der går historier om at der er en stor magt forbundet med graven; nogle mener at man kan vække den gamle konges spøgelse til live igen og få ham til at opfylde alle ens ønsker. Det er en meget god historie, i hvert fald bedre end den historie der blev skrevet om i avisen da kong Tuts grav blev fundet om at der skulle hvile en forbandelse over graven. En anden udgave af historien siger dog at hvis han vækkes til live, vil verden gå under. Jeg kan klart bedst lide historien om ønskerne.

...

18. februar 1927 Sharon er virker meget ivrig efter at finde den ægyptiske kongegrav. Hun er så ivrig når hun fortæller om kongen og om graven at det næsten smitter. Jeg tror sommetider Sharon selv tror på historierne når hun fortæller dem. Det ville selvfølgelig også være rart med en magtfuld ånd til at tjene en; vi kunne godt bruge en magtfuld ånd til at hjælpe os i T.R.A. med at tage magten.

...

12. marts 1927 Sharon Dugway har endt vores forhold! Hvad fanden er meningen? Sådan en mær, hvad bilder hun sig ind? Hun kaldte mig gammeldags og sagde en masse vrøvl om moderne kvinder. Vi skulle *aldrig* have givet kvinder stemmeret, nu er de ikke til at stoppe. De tror de er mænd; de skulle kende deres plads! Moderne kvinder og negre bliver verdens undergang.

...

3. april 1927 Jeg arbejder på en sag om utroskab. En ældre mand ved navn Robert April har hyret mig til at undersøge om hans kone, Karen, er ham utro. Jeg har skygget hende i tre dage nu, og hun ser ikke ud til at lave andet end at gå i kirke og i syklub med sine veninder. Hvis jeg ikke havde så hårdt brug for pengene ville jeg ikke lave den slags arbejde.

...

7. juli 1927 William og Sharon Dugway er kommet hjem efter en rejse til Ægypten. William er urolig over nogle trusselsbreve han har modtaget, og han her hyret mig til at tage med til Ægypten og passe på den næste ekspedition. Det lyder til at være nemme penge, og så får jeg set lidt af verden. Det virker egentlig også som et meget spændende projekt de har gang i; det er det Sharon fortalte mig lidt om. Jeg må hellere sørge for at holde mig orienteret om hvad det er de laver.

...

1. august 1927 Vi er taget fra Boston i dag med kurs mod Ægypten. Ekspeditionen indeholder udover Dugwayerne og mig to arkæologer fra Boston. Ja, det vil sige den ene er en tysk invandrer ved navn Erwin Mößbauer. Den anden er hans unge assistent Bruce Elkhart.

3. august 1927 Jeg brød ind i Erwin Mößbauers kahyt i dag for at se hvilke oplysninger om projektet han havde. Det ser ud til han også tror på historierne om at man kan vække den gamle konge til live igen. Han mener vist at der skal udføres et eller andet ritual for at vække ham. For at udføre ritualet skal man bruge nogle relikvier af en art. Jeg fandt også et papir hos ham hvorpå der står noget der ligner en slags kode. Der stod: "Amuletbæreren kan kontrollere med slukket fakkel", "Åndens frihed er betinget af tændt fakkel", "For at ringbæreren kan bortmane ånden, må bæreren være tømt" og "Slukket fakkel kan give ringbæreren kontrollen." Jeg har naturligvis skilt mig af med papiret igen.

4. august 1927 Jeg burde have vidst det! Sharon forlod mig til fordel for Bruce Elkhart, Mößbauers unge assistent. Jeg har set hvordan hun sender ham øjne.

...

11. august 1927 Ekspeditionen er i dag ankommet til Ægypten (Alexandria).

...

13. august 1927 Vi er på vej med båd op af Nilen, her er

varmt og fyldt med sortsmudskere. Somme tider overvejer jeg hvor klogt det var at tage med på denne ekspedition; hvis vi finder graven og alle dens skatte, vil det måske være turen værd.

...

20. august 1927 Vi er nu ankommet til Kongernes Dal. Så gælder det bare om at finde graven.

...

3. september 1927 Her er ikke til at holde ud at være. Alle arkæologerne arbejder utrætteligt, da virker som om dette er det bedste sted i verden de kan finde sig. Med på ekspeditionen er der nogle indfødte. De er med for at grave, men en af dem, ham der er en slags leder for graverne, er utrolig irriterende og taler om projektet som om han er en del af det. Han fabler også tit om det der ritual der skulle vække faraoen. Han skulle hellere passe sit arbejde så vi kan finde graven og komme hjem.

...

25. september 1927 Det utroligste skete i dag, vi fandt Falaks grav. Så har det hele måske alligevel ikke været spild af tid. Arkæologerne mener vi skal vente til i morgen med at fjerne det sidste sand så vi kan komme ind. Tænk de knokler i flere måneder med at finde graven, og når de så endelig finder den, lægger de sig til at sove.

Kongernes Dal	Handout D1	Kongernes Dal	Handout D2

Jeg har faktisk ikke lyst til at tale med kriminalassistent Walker. Jeg har en underlig, ildevarslende fornemmelse ved det her. Kan vi ikke se at få det hurtigt overstået, så vi kan komme videre. Lad os se at komme væk fra Walker – han gør mig ilde til mode. Mon der er noget muggent ved ham?

Jeg kommer pludselig i tanke om en sætning jeg har hørt: ”Hvis ringbæreren skal kontrollere, må bægeret være fyldt”. Jeg aner ikke hvad det betyder, men hvor kunne jeg godt bruge et fyldt bæger et-eller-andet. Cognac, for eksempel.

Det her er mit kontor. Jeg kan genkende det. Jeg er arkæolog og hedder Erwin Mößbauer; hvordan kunne jeg dog glemme det? Jeg er arkæolog, og jeg er på sporet af noget virkelig stort. Hvad er det nu det er?

Jeg synes at kunne huske noget om at det er noget der er meget magtfuldt og som godt kunne gå hen og blive farligt.

Ham den anden ældre mand er også arkæolog. Jeg kan huske at vi har arbejdet sammen tidligere, men jeg har en fornemmelse af at han denne gang ikke havde særlig meget lyst til at samarbejde med mig.

Jeg husker pludselig at den unge mand der hedder Bruce Elkhart og er min assistent. Han er lidt af en kedelig tørvetriller og ikke den dygtigste assistent man kunne få, men han kan det jeg har brug for, og han gør hvad han skal.

Kongernes Dal	Handout D3	Kongernes Dal	Handout D4
<p>Ja det her er mit dejlige, store hus – jeg har en del penge. Jeg kan godt nok ikke huske hvor jeg har fået pengene fra; jeg har en fornemmelse af at jeg måske ikke bør råbe alt for højt op om hvor rig jeg er.</p> <p>Det er rart at have penge, men hvor er det nu jeg har gjort af dem? I guder! Hvor har jeg deponeret mine penge? Det må jeg se at finde ud af.</p>		<p>Jeg kommer pludselig i tanke om hvordan det er jeg har tjent alle mine dejlige penge: jeg importerer sprit til de stakkels amerikanere. Det ville da være synd hvis de skulle gå dag ud og dag ind uden at kunne få den mindste dråbe spiritus på grund af det tåbelige forbud. Det er en ganske indbringende forretning, og jeg plejer at sætte noget af overskudet ind på min bankkonto i Svejts. Hvad er det nu mit kontonummer er?</p> <p>Jeg må kunne huske kontonummeret; det gælder bare om at tage det roligt, så kommer jeg nok i tanke om det igen.</p> <p>Det er i øvrigt ikke så godt hvis Bruce har kendskab til min spritimport; han kunne måske finde på at gå til politiet. Måske kan han bestikkes.</p> <p>Jeg synes pludselig at kunne huske at der er et eller andet vigtigt i kassen der (ud over whiskey).</p>	

Kongernes Dal	Handout D5	Kongernes Dal	Handout D6
---------------	------------	---------------	------------

Her findes en del værdifulde arkæologiske artefakter; der står for eksempel en udsøgt græsk vase, derovre ligger en syd-amerikansk indianermaske med indlagte halvædelsten. Og se, der er en af de kendte blåglaserede, ægyptiske flodheste.

Det er en skandale at en sådan samling befinder sig i et privat hjem hvor den ikke er til nogen nytte for videnskaben. Den burde befinde sig på et museum.

Min assistent, Bruce Elkhart, studerede hos Gladwyn inden han begyndte at arbejde hos mig. Så vidt jeg husker, studerede den unge dame Sharon sammen med ham.

Uddrag af Erwin Mößbauers dagbog (på tysk):

...

4. marts 1924 Ach Himmel! Jeg er knap nok ankommet til landet før jeg løber ind i problemer. Det skulle være muligheden land, men mulighederne for at få en dram er ikke store. Om det så bare er et beskedent krus øl, kan det ikke lade sig gøre. Jeg må gøre noget!

...

26. august 1924 Min efterhånden velforsynede vinkælder vækker åbentbart interesse. Flere har udtrykt interesse for at købe, og det er gode penge de vil betale – så hvorfor egentlig ikke? Jeg gør dem samtidig en tjeneste. Jeg må selvfølgelig gå stille med dørene så det ikke bliver opdaget.

...

22. november 1924 Forretningen går strygende. Jeg kan dårligt nok følge med efterspørgslen. Jeg har anskaffet en lille båd og truffet aftale med nogle europæiske leverandører, og pengene flyder ind i en lind strøm. Jeg har ikke rigtig tillid til USA's penge og banksystem, så jeg må finde et sted uden for landet at opbevare dem. Svejts er nok det bedste sted.

...

30. januar 1925 Meget interessant. Jeg har netop læst et spændende dokument fra arkivet. Det var om en gammel ægyptisk legende. Dem er der mange af, men det der fangede min opmærksomhed, var en linje jeg ikke forstod: ”For at bortmane som ringbærer skal bogen være lukket”. Det var naturligvis skrevet med hieroglyffer, så der er muligvis en nuance jeg ikke har forstået, men det lød spændende – jeg holder meget af ordgader, og historier om åndemaneri er sjove. Jeg må prøve at finde ud af noget mere.

...

8. april 1925 Jeg har forfulgt sporet i et stykke tid nu. Der er ikke nogen forklaring på ordgaden, men der er beretninger om en periode i de Gamle Kongeriger med stor velstand og fred og om en mægtig hersker.

...

3. august 1925 Der nævnes flere steder legender om en mægtig hersker, men der er overhovedet ingen fysiske spor af ham. Meget mærkeligt! Der tales også om en uhyggelig forbrydelse – et skrækkeligt overgreb.

4. august 1925 I dag talte jeg med en ung mand ved navn Bruce Elkhart der ønskede at blive min assistent. Han havde skrevet i forvejen, og jeg kunne godt bruge noget hjælp. Han er nyuddannet og kommer fra Gladwyn i Georgia. Uanset hvad man ellers kan sige om Gladwyns personlighed og moral, er han en dygtig arkæolog, så selv om

denne Elkharts eksamenspapirer ikke var de fineste, må man alligevel sige at han havde baggrunden i orden. Han lod også til at være en gemytlig ung mand – glad og munter og med et glimt i øjet. Vi har aftalt at han starter til den første – han ville vist gerne ordne flytningen og kigge lidt på byen. Det skal han selvfølgelig have lov til.

...

15. november 1925 Der er dukket endnu en ordgåde op i forbindelse med eftersøgningen af ”min”konge, som jeg i øvrigt har fundet ud af hedder Falak. ”Armbåndsbærer der bortmaner må have tændt fakkel”. Det handler stadig om at mane, men jeg forstår det ikke. Der er under alle omstændigheder tale om at der findes en ånd som er bundet til et bestemt sted og som kan være farlig hvis den slipper fri. Man skal aldrig afvise disse gamle legender som opspind – der er mere mellem himmel og jord...

...

23. november 1925 Jeg er bekymret over Bruce, I begyndelsen virkede han så glad og positiv, men han er blevet fjern, alvorlig og bekymret. Ham smiler aldrig mere; han taler hele tiden om Jesus, og han ser så foragteligt på mig når jeg tager en cognac eller en cigar. Han passer ganske vist stadig sine ting og gør som jeg siger, men han er godt nok ikke sjov at omgås længere!

...

24. maj 1926 Jeg er nu ved at have stykket en bid af handelssesforløbet i Falaks regeringstid sammen. Det var landets ypperstepræst Herpestes Nisagam der begik forbrydelsen. Jeg er endnu ikke klar over hvad han gjorde, men det er givet at det var alvorligt. Han blev i hvert fald dødsdømt for det – og måske værre endnu, men det er for tidligt at sige. ”Åben bog kan give amuletbærerens kontrollen.” Ach! Jeg forstår det ikke. Dummkopf!

...

30. juli 1926 Jeg er ved at planlægge en rejse til Ægypten. Det er nødvendigt at tage til Cairo og studere nogle skrifter. Bruce tager med – ikke på grund af det gode selskab, men han har aldrig været i Ægypten og vil besøge nogle udgravninger noget af tiden.

...

15. november 1926 Jeg er netop kommet hjem fra Ægypten, og rejsen var en stor succes. Jeg ved nu at Falaks grav findes, og jeg ved at man skal hive i det øverste håndtag, dreje det midterste og trykke det nederste ind for at åbne døren. En mindre komplikation er at det ikke har været muligt at finde ud af hvor graven befinder sig, men det må da kunne lade sig gøre at finde ud af. Desuden fandt jeg endnu fire ordgæder af samme type. Når jeg sammenligner dem med dem jeg kender i forvejen, må det kunne lade sig gøre at finde et mønster. Jeg måtte naturligvis ikke få det originale dokument, men jeg har skrevet dem ned på et stykke papir. Noget som jeg til gengæld *fik* med hjem

var et smykke med Falaks symbol på. Det skal naturligvis udstilles på et museum, men af hensyn til efterforskningen vil jeg beholde det et stykke tid. Det må naturligvis skjules godt, så jeg gemmer det i kælderen.

...

14. december 1926 Jeg har modtaget et telegram fra Dugway i Berkeley; han beder om at få lov til at tale med mig om et arkæologisk spørgsmål. Det er ellers et stykke tid siden jeg har arbejdet med ham. Jeg sagde at han gerne måtte komme.

20. december 1926 Efter et par dages samtale med Dugway fandt vi ud af at vi begge arbejder på samme projekt. Han kredsede om spørgsmålet og ville ikke rigtig komme til sagen, men da det endelig skete, kom vi videre med snakken. Han har nogle spor som kan være en angivelse af hvor graven ligger, så jeg kommer ikke videre uden ham, og jeg ved noget som han har brug for, så den eneste måde at komme videre på er at samarbejde. Det har jeg ikke så meget imod; det har været udbytterigt de gange vi tidligere har lavet noget sammen (selv om jeg selvfølgelig gerne ville have været alene om opdagelsen).

...

21. marts 1927 Jeg har gransket en del dokumenter som jeg fik affotograferet i Cairo. Jeg ved nu hvordan det hele hænger sammen. Der er ganske rigtigt en farlig magt som man må undgå slipper fri. Det er min opgave som ansvarlig

arkæolog at sørge for at den slags behandles med omtanke. Og tænk, den stakkels Herpestes Nisagam der blev straffet så hårdt den gang!

...

21. maj 1927 Dugway og jeg er nu ved at være kommet så langt at vi tror at vi kan finde graven og åbne den. Vi begynder at planlægge en ekspedition. Deltagerne bliver mig selv og Dugway, Dugways unge kone (der også er arkæolog og har studeret hos Gladwyn) og Bruce. Dugway vil kontakte Nasîr ibn-Musa-al-Khowârizmî som vi begge har gode erfaringer med i forbindelse med at arrangere det praktiske i forbindelse med udgravninger. Vi skulle gerne kunne tage af sted i begyndelsen af august hvis alt går vel.

...

10. juli 1927 Foruroligende nyt! Dugway har modtaget et trusselsbrev der med trusler på livet beordrer ham til at opgive ekspeditionen. Han tager det ikke selv så tungt, men der må være andre end os der kender til Falak. Og tænk hvis den uhyggelige magt faldt i forkerte hænder. Dugway har trods alt haft så meget fornemmelse for situationen at han har hyret en livvagt til at beskytte os – en Colin Westwood fra San Francisco som han åbenbart kender.

...

1. august 1927 Endelig af sted fra Boston med kurs mod Liverpool hvorfra vi skal videre til Alexandria. Jeg ser frem

til at skulle i gang med en rigtig udgravning igen.

...

11. august 1927 Donnerwetter! Vi er dårligt nok ankommet til Alexandria før en geskæftig lommetyv negler min pung. Det værste er min kontantbeholdning; godt nok var kontonummeret til den Svejtsiske også deri, men det var bare et nummer på en lap papir; der stod ikke noget om Züricher Weltbank, og heldigvis kan jeg da huske kontonummeret.

20. august 1927 Vi er i dag ankommet til Kongernes Dal hvor vi vil begynde at lede efter graven. Til min rædsel og skråk opdager jeg at jeg mangler sedlen med de fire ordgæder. Jeg er sikker på at den ikke var i min pung, men jeg kan ikke finde den i min bagage. Jeg vil gennemsnøge den en gang til og spørge de andre om de har set den.

21. august 1927 Sedlen er væk! Hvordan kunne det dog ske. Det er nøglen til ritualet. Man må udvise den allerstørste omhu, for det kan i værste fald gå gruelig galt! I hvert fald skal man ikke have det forkerte relikvie hvis der skal bortmanes. Jeg tilgiver aldrig mig selv for at være så tåbelig at have mistet den.

...

25. september 1927 Hurra! Vi har fundet graven. Et andet sted end vi i første omgang troede, men det er lige meget. Jeg forventer intet mindre end en arkæologisk sensation.

Det er blevet sent nu, og vi venter til i morgen med at åbne graven og gå ind i den.

Kongernes Dal	Kongernes Dal	Handout E1
<p>Da jeg befandt mig i graven lige før jeg mistede min hukommelse, skrev jeg det svejtsiske kontonummer ned på en lap papir og stoppede det i lommen. Jeg har den ikke mere, så jeg må have tabt den et sted. Mon der er nogen der har fundet den?</p>	<p>Bøger om arkæologi! Det siger mig noget. Den gamle mand der taler med tysk accent, hedder Erwin Mößbauer og er arkæolog. Jeg er også arkæolog og Mößbauers assistent.</p> <p>Hr. Mößbauer er ikke et af Guds bedste børn, og vi er vist ikke ligefrem verdens bedste venner, men jeg får jo min løn for at gøre som han siger.</p> <p>Desuden kan jeg huske at vi er i gang med et stort arkæologisk projekt. Det forekommer mig at projektet er meget vigtigt.</p>	

Hr. Mößbauer bor i mangelighed i dette store hus. Jeg kan huske at han generelt er mageligt anlagt og går op i luksus. Han drikker også, og hvad værre er: han opfører sig som om det er en helt helt naturlig ting.

Hr. Mößbauer er en synder. Han er nok fortabt, men måske er der endnu tid til at frelse ham. Måske vil han se lyset.

Jeg ved der findes mange fortabte syndere i denne verden. Verden er en jammerdal, og dens undergang er umiddelbart forstående – med mindre man kan omvende synderne til Jesus.

Jeg følger HERRENS ånd komme over mig, jeg må redde verden! Der er ikke megen tid; jeg må tage stærkere midler end talen i brug hvis det skal lykkes.

Jeg har brug for en stor magt for at kunne omvende verden til Jesus, og jeg kan huske at der en en stor magt at hente i det arkæologiske projekt vi arbejder på. Hvis jeg dog bare kunne komme i tanke om hvordan alting hænger sammen, så jeg kan redde verden.

Det fotografi siger mig noget. Det er jo fra min studietid hvor jeg studerede hos Professor Gladwyn i Georgia.

Jeg studerede også sammen med Sharon Hubbard. Jeg husker hende som en skruppelløs opportunist der ikke skyede nogen midler for at komme frem i verden. Hun beundrede professor Jeff Gladwyn, grænseløst og plejede at håne alle andres synspunkter. Jeg mener at hun efter studietiden blev hun hos Gladwyn i et stykke tid.

Jeg var vist ikke rigtig voksen endnu dengang; jeg kan huske at jeg endnu ikke havde fundet Jesus. Jeg tog alt for let på livet dengang, men nu er jeg heldigvis blevet frelst.

Javel ja, Sharon har giftet sig med den gamle arkæolog. Hun må have en eller anden skummel grund til at have giftet sig med ham, ellers ville hun ikke have giftet sig med sådan en gammel mand.

Uddrag af Bruce Elkharts dagbog:

...

3. september 1921 Jeg har været til min første forelæsning i dag. Professor Gladwyn lader til at være flink, og han virker meget ivrig. Der er også piger på holdet, og byen virker spændende. God begyndelse på studiet.

...

4. april 1922 Hold kæft hvor hende Sharon fedter for Gladwyn. Hun har rundsave på albuerne, men det er sgu for meget når hun helt hæmningsløst skamroser ham på den måde som hun gør. Hun siger at det er nødvendigt at gøre opmærksom på sig selv hvis man vil blive til noget, men en gang imellem synes jeg godt nok at hun går over stregen.

...

22. december 1922 Professor Gladwyn fortalte om en helt fantastisk opdagelse man havde gjort i Ægypten: kong Tut-ankh-Amóns grav der havde indeholdt fantastiske skatte af høj arkæologisk værdi. Det kunne være skægt at være med til sådan noget en gang – også at se på bylivet i Cairo og de europæiske hovedstæder.

...

25. april 1925 Det lakker mod enden med studierne. Gladwyn siger at det er på tide at vi finder ud af hvad vi skal lave efter studierne hvis vi vil have en karriere inden for akæologi. Han siger at han gerne vil give os nogle navne som vi kan opsøge hvis vi er interesseret. Det er nu pænt af ham. Ak, så er det på tide at blive voksen. Farvel, muntre studietid med de mange sjove fester, de mange indfald og udfugter, og de mange skønne kvinder. Uanset hvor jeg skal hen, skal det være en af de store byer hvor der er gang i den – jeg kunne godt tænke mig at komme til østkysten; New York eller måske Providence eller Boston.

...

15. juli 1925 Ja, så lykkedes det at få den afsluttende eksamen, selv om den ikke slår nogen rekorder, men pyt med det – det var skægt mens det stod på. Jeg har snakket med Gladwyn om fremtiden, og da jeg havde nævnt østkysten, foreslog han at jeg opsøgte en tysker der er flyttet til landet for et års tid siden. Han hedder Mößbauer og holder nu til på Harvard i Boston. Det lyder jo fint, så jeg vil skrive til ham – men jeg skal i hvert fald holde en velfortjent ferie først!

...

4. august 1925 I dag talte jeg med Erwin Mößbauer. Vi kom godt ud af det med hinanden; han er en lun gammel fyr, og han var lige glad med at min eksamen ikke var tårnhøj. Jeg skal begynde som hans assistent til den første – så har jeg tid til at flytte og kigge lidt på byen først. Jeg

glæder mig til at undersøge mulighederne i Boston!

...

13. september 1925 Boston er ikke hvad jeg forventede. Det er svært at komme i kontakt med folk; alle lader til at have nok i sig selv. På cafeerne svarer folk enten med enstavelsesord eller slet ikke når man taler til dem, og der hvor jeg bor, hilser folk dårligt nok på hinanden. Selv på smugkroerne der det svært – når man er ny, er det svært at få lov til at komme ind, og kommer man endelig indenfor, er der ingen der vil snakke.

...

31. september 1925 Jeg mødte en mand i dag som jeg kom til at snakke med. Han hedder Joseph og bor i nærheden af mig. Han var flink, og vi drak en kop kaffe og snakkede sammen. Han var kristen og inviterede mig til et møde i deres forening. Jeg ved ikke rigtig ... jeg er selvfølgelig kristen, men ikke så meget. Måske går jeg derhen alligevel; det er rart at snakke med *nogen*. Jo, der er selvfølgelig instituttet, og gamle Mößbauer er meget flink, men han tager så let på alting.

...

18. oktober 1925 Tænk at jeg har kunnet overse det så længe, faktisk hele mit liv, når sandheden har ligget lige foran min næse hele tiden. At det ikke er sket før, er beklageligt, men så meget desto lykkeligere er jeg nu hvor jeg har fået øjnene op for Jesus. Mit liv har fået indhold;

ikke flere ligegyldige fester og flygtige bekendtskaber. Nu har jeg Herren! Og jeg må indhente den tid jeg har spildt ved at fortælle alle om det glade budskab og omvende dem til Ham.

...

19. marts 1926 Mößbauer (der kun har sans for jordiske ting – man kunne endda sige: ”laster”) arbejder på en sag om en forsvunden konge i Ægyptens Gamle Kongeriger. Ganske fascinerende. Det skulle være en konge der havde stor magt og vældige rigdomme, og der tales også om et hedensk ritual. Noget med en ånd der kan hidkaldes. Det er selvfølgelig noget der kun tilkommer Gud.

...

27. juli 1926 Mößbauer er ved at planlægge en rejse til Ægypten, jeg skal med. Det er tanken at han skal besøge universitetet i Cairo mens jeg skal følge nogle udgravninger i Kongernes Dal. Det bliver min første udgravning i Ægypten. Jeg ser frem til at møde den lokale befolkning og udbrede budskabet om Jesus. Det burde være muligt at omvende dem når først de hører om de glæder der følger med visheden om at der findes en i himlen der tager sig af os (kristne).

...

10. oktober 1926 Mens jeg gik en tur alene for at være sammen med Herren faldt jeg over en inskription på klippestenen. Det stod uden sammenhæng, og det var næsten ud-

visket. Det var skrevet med hieroglyffer, og i oversættelse stod der noget i retning af: ”Ånden kan kun blive fri med tømt bæger”. Det er uden tvivl hedensk, men det kunne være et kristent budskab – druk er som bekendt en synd, og måske betyder det at sjælen fortabes hvis den hængiver sig til drikfældighed. Det kunne Mößbauer lære noget af! Der stod også ”Ingen kontrol til armbåndsbereren uden lukket bog”. Det er mere kryptisk. Men den lukkede bog kan selvfølgelig betyde at man ikke skal læse utugtlig litteratur. Til sidst stod der: ”Amuletbæreren bortmaner kun i med tændt fakkel”. Det lyder i hvert fald hedensk. Hvis det er et kristent budskab, kan jeg ikke tyde det. – Men måske er det et tegn.

...

15. november 1926 Vi er kommet hjem fra Ægypten, og det var ikke nogen succes. Hedninge og muslimer alle til hobe, og der er ikke en der vil lytte til det glade budskab.

...

2. februar 1927 Hvorfor findes der dog så mange indifferente mennesker i denne dekadente verden. De har ikke brug for Jesus, siger de. Det er bare fordi det går godt for tiden, eller i det mindste tror de at det går godt, men det er kun på overfladen: de tænker kun på jordiske ting. Det er trist at måtte indrømme det, men der er brug for ulykker og dårlige tider. Der er brug for krig og mord for at åbne folke øjne. Og hvad betyder det at nogle mennesker dør hvis de der er tilbage bliver omvendt? Intet! Giv mig

en hær eller et våben, så skal jeg nok få gang i udbredelsen af det glade budskab!

...

17. marts 1927 Jeg har gået Mößbauer lidt på klingen for at få mere at vide om den gamle konge han er ude efter (sammen med en anden arkæolog, Dugway fra Berkeley). Han er meget optaget af et ritual der skulle kunne vække en ånd til live igen. Hvis det er sandt, er det naturligvis Guds værk, men hvad mere er: måske er det det magtmiddel der skal til for at omvende befolkningen.

...

29. maj 1927 Mößbauer og Dugway planlægger en ekspedition til Ægypten for at finde og åbne kong Falaks grav. Jeg ser frem til det med stor spænding, for jeg er nu sikker på at der er et magtmiddel. I de rette hænder (mine) kan det udrette meget godt (selv om det naturligvis kræver nogle ofre undervejs). Jeg er sikker på at Herren har udpeget mig til denne vigtige mission.

...

30. juli 1927 Holdet bag ekspeditionen er nu samlet i Boston for at stå ud med skib med Liverpool i overmorgen. Vi bliver seks ekspeditionsdeltagere (ud over nogle lokale gravere): Mößbauer, jeg selv, Dugway, Dugways kone der er ingen anden end min gamle studie”kammerat” Sharon Hubbard (nu Dugway). Det anede mig at hun kunne finde

på at indgå ægteskab bare for at komme videre i karrieren. Desuden en eller anden privatdetektiv ved navn Colin Westwood fra San Francisco; han skal være en slagt livvagt efter at Dugway har modtaget et trusselsbrev. Den sidste ekspeditionsdeltager støder til i Alexandria: en muslim ved navn Nasîr ibn-Musa-al-Khowârizmî. Jeg kan godt huske ham fra den sidste tur til Ægypten; han taler meget.

...

20. august 1927 Vi er nu ankommet til Kongernes Dal hvor vi begynder at lede efter graven. Mößbauer er i dårligt humør fordi han har mistet nogle papirer.

...

25. september 1927 Vi har nu fundet graven. Den ligger oppe ad klippen, og det er ikke helt let at komme derop. Det er blevet sent, så vi venter til i morgen med at gå ind. Gud har vist mig vejen. Nu er det op til mig at udnytte den magt han har givet mig!

Arkæologi! Det er mit arbejdsområde. Jeg er naturligvis ikke arkæolog – mit arbejde består i at holde øje med arkæologer. Jeg arbejder for den ægyptiske regering, og jeg undersøger en sag om arkæologiske fund der forsvinder ud af landet. Det drejer sig om smuglerier i stor stil.

Mon jeg er her for at holde øje med nogle af disse mennesker? De ser jo meget tilforladelige ud, men ham der taler mærkeligt, er i hvert fald arkæolog, og måske er nogle af de andre det også. Kan det være en smuglerisag der har bragt mig hertil?

Kongernes Dal	Kongernes Dal	Handout F2	Handout F3
	<p>Koldt. Her er koldt og kladt. Det regner og der er tåget; det er meget ubehageligt og – <i>uværdigt!</i></p> <p>Ja, uværdigt er ordet. Jeg er bedre vant, vant til sol, varme og velvære, og det er fuldt fortjent. Jeg, Nasir ibn-Musa-al-Khowârizmî er en prins, en arving. Jeg er efterkommer af en farao og min slægt går hundrede generationer tilbage.</p> <p>Jeg siger det naturligtvis ikke til alle og enhver. Min tid skal nok komme, og indtil da udfører jeg min pligt over for mit land med at finde de slyngler der stjæler mine forfædres skatte.</p>		<p>Det må være ham. Ja, jeg er sikker på at det er ham jeg er efter. Jeg ved at han gør noget ulovligt. Jeg har aldrig været på hans kontor før, men der er en stemning af forbrydelser i luften. Og hans navn: Erwin Mößbauer – det lyder forbryderisk. Det er ham jeg er fulgt efter hele vejen fra Ægypten (men hvorfor kan jeg dog ikke huske hvordan det begyndte; hvorfor er der hul i min hukommelse?) Jeg kan selvfølgelig ikke gøre noget før jeg har beviser.</p>

Kongernes Dal	Handout F4	Kongernes Dal	Handout F5
<p>Ja, naturligvis! Jeg har arbejdet under dække. Jeg har optrådt som altnuligmand for ekspeditionen; jeg har været manden med lokalkendskab, manden der kunne få graverne til at svinge spaderne. Jeg har gjort det mange gange for mange arkæologer. Jeg har gennemrodet deres bagage gang på gang for at finde forsøg på ulovligt at føre artefakter ud af landet, og det er lykkedes at fælde flere – færdig med indrejse i Ægypten for dem i al evighed.</p>	<p>Jeg husker nu historien anderledes... Der var engang en rar farao der hed Falak. Under hans herredømme var der stor velstand i Ægypten. En sammensværgelse af herskerne i nabolandene såede splid i befolkningen og de fik en af faraoens betroede mænd til at forgive Falak. Det siges at Falak en dag skal genopstå for igen at lede sit folk og gøre Ægypten til et lykkeligt land.</p> <p>Historien er blevet fortalt i generationer af Falaks efterkommere, og jeg har hørt den fra min mor.</p> <p>(Hm! Måske hed han ikke Falak, men det kan da også godt være at han gjorde.)</p>		

Uddrag af Nasîr ibn-Musa-al-Khowârizmîs dag-bog (skrevet på arabisk):

3. januar 1923 Jeg er begyndt at arbejde som graver for forskellige udenlandske arkæologer; det gør det nemmere at holde øje med dem. Der er allerede forsvundet alt for mange nationalklenodier ved at udenlandske arkæologer uhemmet har slæbt de klenodier med hjem som de graver frem af ørkensandet.

...

7. november 1923 Jeg arbejder i øjeblikket for en tysk arkæolog, Erwin Mößbauer, som jeg mistænker for at smugle arkæologiske artefakter ud af landet; desværre kan jeg endnu ikke bevise det.

...

5. juli 1925 Hvorfor vil arkæologer altid grave midt i sommevarmen. De må lide af en uforklarlig trang til at få solstik. Jeg arbejder nu for en engelsk arkæolog ved navn John Harriman, og jeg tror han ulovligt udfører artefakter. Han er en af den slags arkæologer der går mere op i teoretisk viden end i praktisk arbejde. Han mener at da hans bedstefar var en lord, er han for god til selv at gribe en spade. Tænk hvis han vidste at jeg, en af hans gravere, er direkte efterkommer af en farao.

...

28. juli 1925 Hal! Jeg havde ret med hensyn til John Harriman. På min anmodning blev den last han havde tænkt sig at bringe tilbage til England, undersøgt i Alexandria, og ganske rigtigt havde han ikke tilladelserne i orden. Han blev idømt en større bøde, og lasten blev konfiskeret.

...

28. august 1925 Jeg er blevet hyret som graver af en amerikansk arkæolog ved navn William Dugway. Han virker til at være af en helt anden støbning end den engelske Harriman. Dugway er meget entusiastisk og er ikke bleg for selv at gribe en spade. Han leder efter oplysninger om en for ham hidtil ukendt ægyptisk konge, og han mener at have fundet nogle værdifulde spor. Han er meget interesseret i min viden på området – han bad mig flere gange fortælle mine historier.

...

2. december 1925 Jeg har besøgt med min mor i Cairo; vi talte om mit arbejde for arkæologerne. Da jeg fortalte hende om udgravningen hvor jeg arbejdede for hr. Dugway og hvor han ledte efter spor af en ukendt farao, spurgte hun om det var den farao som skal komme tilbage fra det hinsides og skabe et nyt Ægypten jeg talte om. Det er sjovt som man sommetider kan overse det mest indlysende – tænk at jeg havde brug for min mors øjne til at kunne se lighederne i hvad hr. Dugway fortalte mig og min gamle

børnelærdom. Jeg er sikker på at den farao der skal komme tilbage, er den farao som hr. Dugway leder efter.

...

10. oktober 1926 Jeg mødte en mærkelig mand i dag; han fortalte mig at han hed Bruce Elkhart og var sendt af herren. Jeg spurgte ham hvem han var ansat af, og han fortalte at han arbejdede som assistent for en tysk arkæolog ved navn hr. Mößbauer. Jeg spurgte ham så hvad hans herre ville mig og den unge mand fortalte mig at hans herre var imod at jeg drak og havde sex uden for ægteskabet. Tænk at beskyjde mig for den slags! Jeg tror den unge mand havde fået solstik; jeg kan næppe tro at Erwin Mößbauer er kommet hele vejen fra Tyskland for at blande sig i mit privatliv.

...

22. maj 1927 Jeg er blevet kontaktet af William Dugway som planlægger en ekspedition til Ægypten til august. Han arbejder vist sammen med Erwin Mößbauer denne gang. Måske kan jeg omsider få skovlen under den smugler.

...

11. august 1927 Dugway/Mößbauer-ekspeditionen er ankommet til Ægypten i dag. Erwin Mößbauer har sin underlige assistent med, og William Dugway har åbenbart giftet sig; han har sin unge kone Sharon med. Ekspeditionen har også en livvagt med; han hedder Westwood og er ikke en særlig

rar person. Hr. Dugway har fortalt at livvagten er med fordi han har modtaget nogle trusselsbreve.

...

16. august 1927 Som jeg forstår det på arkæologerne, mener de at de har lokaliseret stedet hvor en farao ved navn Falak ligger begravet. Jeg mener at kunne huske at det er navnet på den farao som jeg er efterkommer af og som ifølge legenderne skal genopstå og genskabe Ægyptens storhed. Jeg tror det er min lod her i livet at hjælpe min gamle forfader Falak tilbage til livet; jeg har jo kendt historien om hans genkomst siden jeg var lille og har hørt min mor fortælle mig hvordan det skulle komme til at foregå. Hvordan var det nu den vækkelsesremse lød; det var noget i retningen af "Et fyldt bæger vil kunne give bæreren af armbåndet kontrollen over ånden, men armbåndets bærer skal være sig hvis bogen er åben, for da kan ånden bortmanes; kun en lukket bog kan frigive ånden ...". Jeg mener der er meget mere i remsen, men jeg kan altså ikke huske det. Der er også noget med at man må være villig til at lade livet hvis man vil bortmane ånden. Men det vil vi i hvert fald ikke!

20. august 1927 Vi ankom til Kongernes Dal i går og begyndte med det samme at lede efter graven. William Dugway så her til morgen ud til at være skuffet over at vi ikke fandt graven med det samme. Nu ser han dog ud til at være ved godt mod igen.

...

27. august 1927 Jeg mødte endnu en arkæolog i dag. Jeg var nede for at telegrafere mine nyeste opdagelser om smuglerne til Cairo. Arkæologens navn er Jeff Gladwyn, og han har hyret mig til at snuse rundt i Dugway/Mößbauer-lejren for sig og så rapportere til ham om deres fremskridt. Jeg sagde selvfølgelig ja til jobbet; det giver mig fri adgang til hans lejr, og dermed fri mulighed for at undersøge om hr. Gladwyn udfører ting ulovligt fra landet.

...

3. september 1927 Vi har stadig ikke fundet graven men vi har også kun dækket et relativt lille område af det der passer til de anvisninger hr. Dugway har til gravens placering, så vi er stadig alle ved godt mod (bortset fra ham Westwood som ser ud til at kede sig). Jeg har stadig ingen beviser mod Mößbauer.

12. september 1927 Jeg har lige været ovre i Gladwyns lejr for at aflægge rapport om vores manglende fremskridt. Jeg er sikker på at jeg så Sharon Dugway i Gladwyns lejr; jeg forstår ikke hvad hun kan have lavet der, det er meget mystisk. Jeg tror ikke hun lagde mærke til mig.

...

25. september 1927 I dag er en stor dag: vi har fundet Falaks grav! Vi vil vente til i morgen med at fjerne det sidste sand så vi kan komme ind. Der er en god stemning i lejren nu; selv Westwood og Bruce Elkhart ser næsten glade ud. I morgen vil jeg vække min forfader til live igen, og så bliver alt godt.

7. juli 1927

Ansættelseskontrakt

Undertegnede William Dugway bekræfter hermed at have ansat Colin Westwood som livvagt. Det er aftalt at Colin Westwood skal følge William Dugway på hans rejse til Egypten og beskytte William Dugway, Sharon Dugway og resten af medlemmerne af den arkæologiske ekspedition mod farer. Ansættelsen løber fra dags dato og til ekspeditionens hjemkomst. Betaling aftales separat.

William Dugway

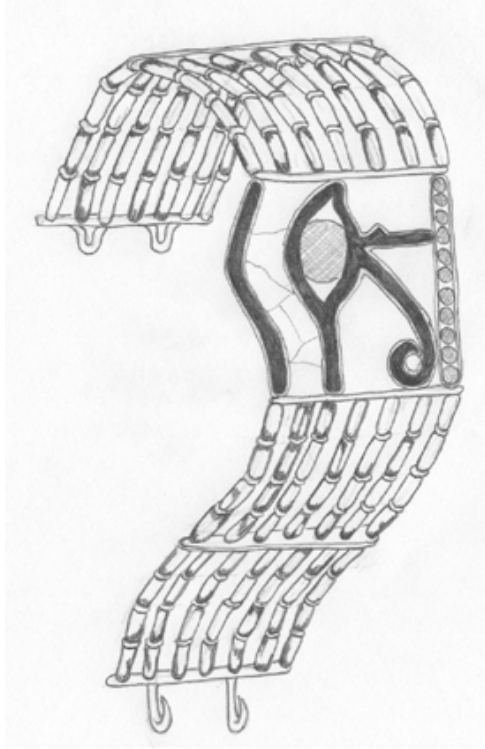
Uddrag af William Dugways aftalekalender:

- 4. september 1926 Vælgermøde, T.R.A. 8.00 PM.
- 15. december 1926 Afgang hovedbanegården 8:30 AM.
- 14. januar 1927 Westwood 10:30 AM
- 22. januar 1927 Westwood 2:45 PM
- 17. marts 1927 Billetter og pas!
- 7. juli 1927 Westwood 4:30 PM.
- 18. juli 1927 Billetter og pas!
- 27. juli 1927 Afgang hovedbanegården 8:30 AM.

Telegram fra Nasir ibn-Musa-al-Khowarizmi,
Cairo. Modtaget den 25. juli 1927.

SPADER INDKØBT STOP GRAVEHOLD HYRET STOP
TRANSPORT AD NILEN TIL LUXOR AFTALT MED
SKIPPER PÅ BADEN NILFISKEN STOP ALT KLART
TIL EKSPEDITIONEN TIL KONGERNES DAL STOP

7. juli 1927

Ansættelseskontrakt

Undertegnede William Dugway bekræfter hermed at have ansat Colin Westwood som livvagt. Det er aftalt at Colin Westwood skal følge William Dugway på hans rejse til Ægypten og beskytte William Dugway, Sharon Dugway og resten af medlemmerne af den arkæologiske ekspedition mod farer. Ansættelsen løber fra dags dato og til ekspeditionens hjemkomst. Betaling aftales separat.

William Dugway

Uddrag af Colin Westwoods aftalekalender:

12. januar 1926 T.R.A. 8:30 PM.
9. marts 1926 Quaice 9:30 AM.
24. marts 1926 Quaice 2:00 PM.
3. maj 1926 Best.møde T.R.A. 6:30 PM.
17. maj 1926 Best.møde T.R.A. 6:30 PM.
- 27, maj 1927 Tale T.R.A. 8:30 PM.
14. januar 1927 Dugway 10:30 AM.
22. januar 1927 Dugway 2:45 PM.
25. januar 1927 Eldorado 23571. S.D. 12.00 Middag.
29. januar 1927 Frokost S.D.
3. februar 1927 S.D.
3. april 1927 April 11:00 AM.
- 7 juli 1927 Dugway 4:30 PM.
27. juli 1927 Hovedbangården 8:30 AM.

Sig stop!

Medborgere i Californien!

Vi har som ægte amerikanere fundet os i meget, men det må have en ende før det er for sent.

Skal vi fortsat finde os i at vort skolesystem skal undervise fremmede?

Skal vi fortsat finde os i at fremmede folkefærd optager pladsen på vore hospitaler, så vi ægte, hvide amerikanere må vige pladsen?

Skal vi hvide amerikanere betale til et fængselsvæsen hvor der kun sidder sorte?

Skal vi blot sidde med hænderene i skødet mens kommunistens rædselsvælde skyller ind over landet?

Skal vi tillade alle former for seksuelt frisind og ukristelige udskejelser?

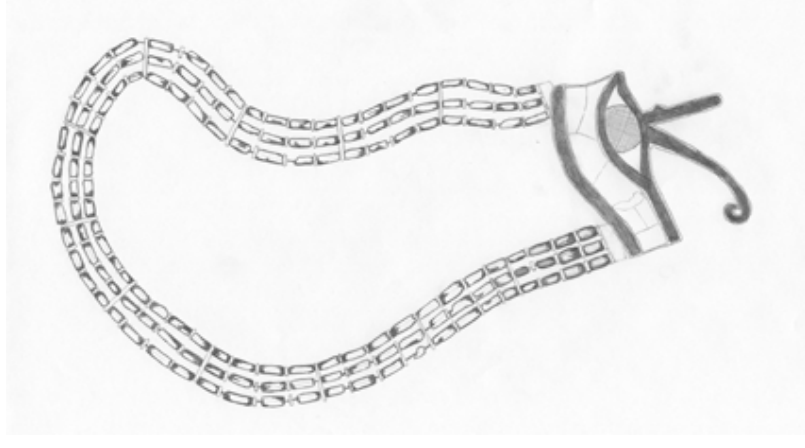
Hvis du er en sand amerikaner og kan svare NEJ til disse spørgsmål, så er **The Right America** noget for dig.

Vi siger stop hvor andre siger ja og amen.

Meld dig ind og vær med til at sikre vort stolte lands beståen.

Send et brev til Postboks 666, San Francisco og meld dig ind i dag!

*Hold jer væk! Det vil gå jer ilde. Lyt til
et godt råd og glem alt om den sag før
det er for sent!*

Curry, Dan: Indblik i Ægyptisk folkløse.
Doohan, James: Fakta og fiktion om Ægypten.
Hunter, Jeffrey: Legender fra De Gamle Kongerier.
Larquette, John: Historier fra de fire verdenshjørner.
Shepherd, Mark: Myter om faraonerne.

(1 *Legender fra De Gamle Kongeriger*)

... der går rygter om at denne ypperstepræst, Herpestes Nisagam, skulle have forgivet sin farao. Grunden skulle efter sigende være at skønt faraoen i sine unge dage var en god og retfærdig hersker, blev han senere en grusom tyrann.

Faraoen forelskede sig i en prinsesse fra et naborige og ville have hende som sin første kone, men prinsessen ville ikke have ham. Faraoen angreb senere landet og tog hende. Et bryllup blev holdt, men på bryllupsnatten stak prinsen en kniv i sit eget hjerte og udsagde med sit sidste åndedrag en forbandelse over faraoen.

Herefter ændrede faraoens væremåde sig. Han tænkte ikke længere på hvad der var godt for landet, og efterhånden blev landet så forarmet at ypperstepræsten Herpestes Nisagam indså at noget måtte gøres hvis ikke det mægtige Ægypten skulle synke i grus. Han begik derfor den frygtelige udåd – han for-gav sin hersker.

Det fortælles at selvom de fleste fra præsteskabet var enige om at faraoen havde ledt landet i fordærv, så var Herpestes Nisagams forbrydelse – at have dræbt en hellig farao som han havde svoret troskab – så stor at han måtte betale en frygtelig pris for den, han blev begravet levende ved sin faraos side, og det siges han skal vogte over hans grav til evig tid.

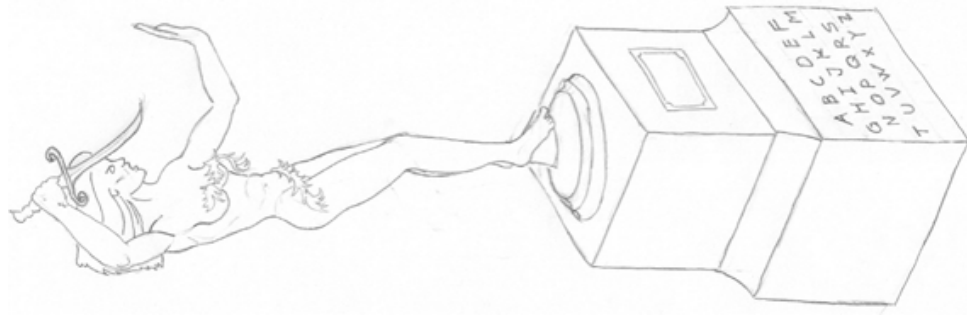
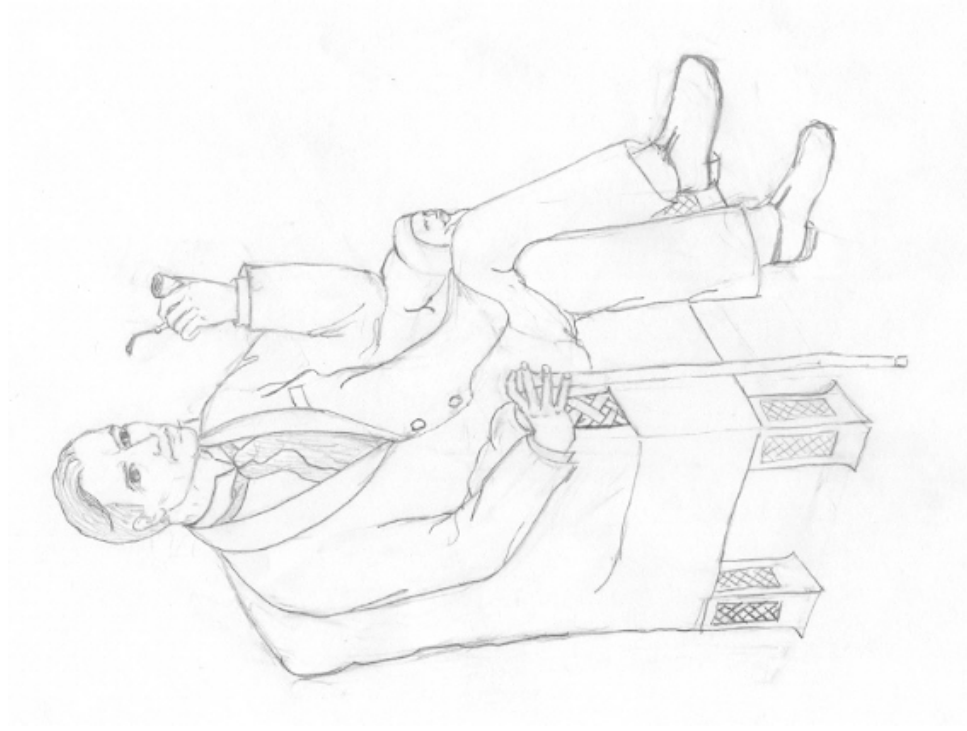
Af en eller anden grund har nogen forsøgt at slette alle spor efter faraoen, blandt andet er faraoens navn blevet fjernet fra

flere af de inskriptioner der findes som støtter historien. Enkelte steder er der nok tilbage af navnet til at man må tro at faraoens navn var Falak. Hvem der har forsøgt at slette sporene og hvorfor, er en gåde som vi sikkert aldrig finder svaret på, men efter min mening har præsterne forsøgt at slette alle henvisninger til tyrannen af frygt for at han skulle vende tilbage til denne verden og endnu engang bringe ulykke til landet...

(1 *Myter om faraoerne*) ... Historien er nogenlunde som følger.

Der regerede dengang en farao ved navn Falak. Han var en god og retfærdig hersker som bragte velstand til landet og var vellidt af folket. Faroen blev imidlertid misundt af sin egen ypperstepræst, Herpestes Nisagam, som på et tidspunkt forgav faroen. Men for at komme endegyldigt af med Falak måtte Herpestes Nisagam udføre et magisk ritual hvor faraoens livsånd skulle bortmanes. Desværre for ypperstepræsten ville det at bortmane faroens livsånd kræve bortmanerens eget liv, og da ypperstepræsten var en kujon gennemførte han aldrig ritualet.

Historien illustrerer meget klart den opfattelse ægypterne havde af at en farao ikke er et almindeligt dødeligt menneske. Endvidere ses her også opfattelsen af at hverken det gode eller det onde nogensinde vinder helt...

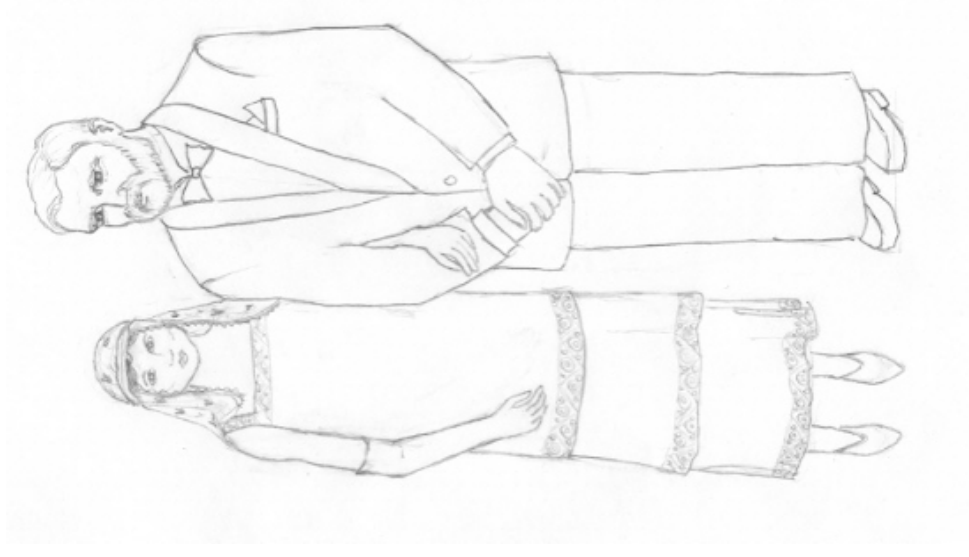
Kongernes Dal

Handout X21

Kongernes Dal

Handout X22

45-13968-22857

Kongernes Dal	Handout X23	Kongernes Dal	Handout X26
<p>Undertegnede William Dugway bekræfter hermed at have ansat Colin Westwood til at overvåge Sharon Dugway med henblik på at undersøge om hun har et forhold til en anden mand. Betaling aftales separat.</p> <p>William Dugway</p>	<p>14. januar 1927</p> <p>Ansættelseskontrakt</p>	<p>(Note fra William Dugways kontor)</p> <p><i>Det ser ud til at der skulle udføres et helligt ritual over faraoen. Rituallet, som sikkert har været en del af den almindelige religion i landet dengang, skulle udføres ved solopgang når de første af solens morgenstråler nåede ind i graven. (At solen kan skinne ind i graven ved solopgang kan måske give et fingerpeg om den præcise position af graven.) Selve indholdet af rituallet ser ud til at være meget simpelt; det går i al sin enkelthed ud på at ”oplæse faraoens gravskrift”, som der står. Dette ”faroens gravskrift” mener jeg i denne sammenhæng betyder en skrift som er indgraveret på faraoens sarkofag; det vil nok stå mere klart for mig når jeg finder graven.</i></p> <p><i>Det kan være udbytterigt at undersøge dette ritual og folkets religion i almindelighed da det kan give et indblik i hvordan folk tænkte, og det kan føre til en større forståelse af hvordan de be gravede deres døde, og dermed hvordan graven er konstrueret.</i></p>	

Kongernes Dal

Handout X27

Kongernes Dal

Handout Y1

Kun med bægeret tømt kan amuletbæreren bortmane ånden

Kongernes Dal

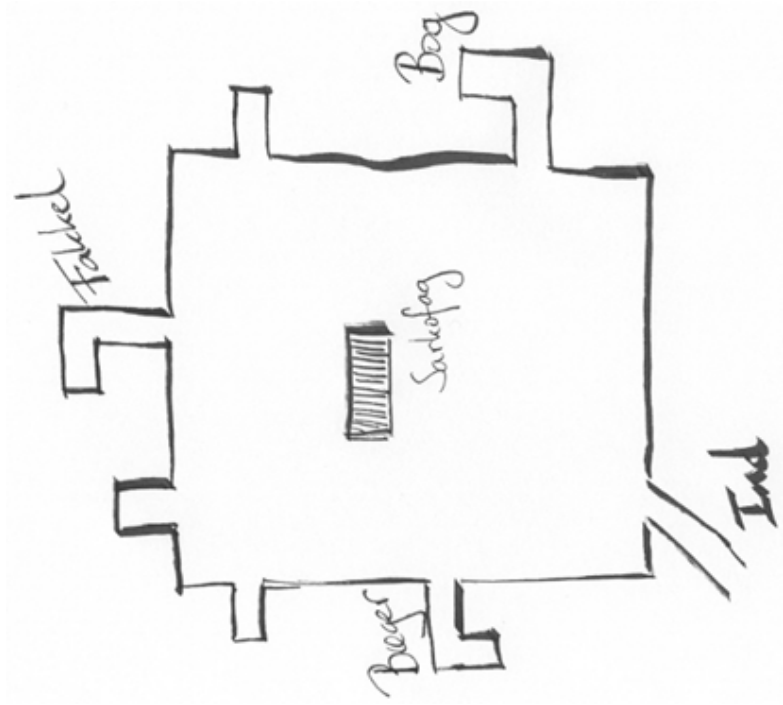
Handout Y2

For at ringbæreren kan kontrollere, må bogen være åben

Kongernes Dal

Handout Y3

Armbåndsbærerens kontrol er betinget af tændt fakkel

Kongernes Dal	Handout Y4	Kongernes Dal	Handout Y7
---------------	------------	---------------	------------

Amuletbæreren kan kun kontrollere med bæger tømt

Armbåndsbærer kan kun bortmane med bæger fyldt

Kongernes Dal	Handout Y5	Kongernes Dal	Handout Y8
---------------	------------	---------------	------------

Amuletbæreren kan kun bortmane når bogen er åben

Fakkel slukket kan give ringbæreren kontrollen

Kongernes Dal	Handout Y6	Kongernes Dal	Handout Y9
---------------	------------	---------------	------------

Ringbæreren kan kun bortmane med fakkel slukket

Amuletbæreren kan få kontrollen med faklen slukket

Kongernes Dal	Handout Y10	Kongernes Dal	Handout Y13
---------------	-------------	---------------	-------------

Åndens frihed er betinget af tændt fakkel

For at bortmane med ringen skal bogen være lukket

Kongernes Dal	Handout Y11	Kongernes Dal	Handout Y14
---------------	-------------	---------------	-------------

For at ringbæreren kan bortmane ånden, må bæreret tømmes

Armbåndbærer der bortmaner kræver fakkel tændt

Kongernes Dal	Handout Y12	Kongernes Dal	Handout Y15
---------------	-------------	---------------	-------------

Ringbærer kontrollere ... bæger fyldt ... (*udvisket*)

Åben bog kan give amuletbæreren kontrollen

Kongernes Dal

Handout Y16

Kongernes Dal

Handout Y19

Ånden kan kun blive fri med tømt bæger

Et fyldt bæger vil kunne give bæreren af armbåndet kon-
trollen over ånden

Kongernes Dal

Handout Y17

Kongernes Dal

Handout Y20

Ingen kontrol til armbåndsbæreren uden lukket bog

Armbåndets bærer skal vare sig hvis bogen er åben, for da
kan ånden bortmanes

Kongernes Dal

Handout Y18

Kongernes Dal

Handout Y21

Amuletbæreren bortaner kun med fakkel tændt

Kun med lukket bog kan ånden frigives